

PERFEKCYJA (3) *sb f*

Oba e jasne.

sg G perfekcyjéj (3). ◊ [pl A perfekcyj(e).]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Doskonałość [perfectio – doskonałość, zupełność *Mącz 116a*; – dokonanie, dokończenie *Calepi*
doskonałość – perfectio Cn] (3) :

Zwroty: [»na perfekcyjne godzić« = *dążyć do doskonałości*: Lepiej ci jako tako o sobie radzić a łątać się [= *doprowadzać do porządku swoje sprawy*], niżli na wielkie perfekcyjne godząc, wszystkie złe rzeczy na się obalić *PismaPolit 256.*]

»do perfekcyjnej swej przychodzić« [*szyk zmienny*] (2): Ale iáko nie rzekło/ trudno ná morze bez wioflá: á táż ná świecie rzeczy nie zrázu zwykły do śwéy przychodzić perfectiiéy. *JanNKar A4v, B.*

»do perfekcyjnej przywieść« (1): Bo ná koniec y pobór ná to w Wiel. Księstwie Litew. działywáli/ kofzty niemálé podéymuiąc/ áby ieno do téy perfectiiéy RZeczpołpolitą przywiédźdź mogli. *SarnStat*
*4v

Synonimy: doskonałstwo, doskonałość.

Cf [PERFEKTA]

JDok